

Izhaja tedensko. Poštnina plačana v gotovini. Uredništvo: Narodni dom, Tajništvo Narodno - socijalistične stranke. Telef. št. 77. Inserati po dogovoru.

NOVA PRAVDA

Posamezna številka stane K 1.50. Upravništvo: Ljubljana, Građišče 7, levo. Telefon št. 77. Naročnina: Mesečno 6 kron. Glasilo NSS v Jugoslaviji.

Kralj Peter I. mrtev!

Globoka žalost je legla na jugoslovanske planine in poljane — od Soče do Vardarja.

K večnemu počitku je legel mož, junak - osvoboditelj, — ljudski kralj. Preblizu nam je še njegovo življenje, preblizu njegovo veliko delo osvobojenja, da bi vse to primerno pojmi. — pravilno bo ocenila velikega pokojnika šele zgodovina. Lahko pa že danes zatrjujemo, da je pokojni naš Peter - osvoboditelj ena najznamenitejših zgodovinskih osebnosti našega stoletja.

Od zibel do groba je stal z mečem v roki svojemu narodu ob boku, da ga obrani sovražnikovega nasilja, da mu ponovno izvojuje zlato svobodo.

Kot priprost četaš je Petar Mrkonjić započel v bosanskih šumah prve osvobodilne boje proti stoletnemu sovragu njegovega naroda. Kralj-bojovnik, enak med enakimi se je boril kot sivi starec v zakopih s puško v velikih rokah proti premočnemu nasilniku od Severa. Slavne zmage so venčale njegovo čelo, in trnje venec je povečeval njegove bolečine ob pogledu na njegov mučeniški narod.

Velika tragedija albanskega prehoda, ki ji najdemo primere le v epopejah starih Helenov, je skovala jekleno, vzajemno vez ljubezni in spoštovanja med narodom in svobodno izvoljenim vojvodo.

Neprimerno bolj nego kraljevska krona so dičile velikega pokojnika njegove osebne vrline. Heroično junaštvo njegovega plemena in globoko sočustvovanje za trpljenje njegovih zaslužjenih bratov sta mu dajala moč, da je vse svoje življenje posvetil borbi za osvoboditev. Seljak na kraljevskem prestolu ni nikdar pozabil svojega pokolenja in nikdar ni prikrival bratskega čustvovanja do poslednjega siromaka svoje države.

Zavedal se je, da ga je pozval svobodni narod prostovoljno na prestol, da mu kraljuje, — in narod mu je hvaležen za to.

In to je, kar nam pokojnega osvoboditelja po smrti tembolj približuje.

Kot četaš je počel Petar Mrkonjić prve osvobodilne borbe; kot kralj male Srbije je stopil v boj za osvobojenje zaslužjenih bratov in osvetil zgodovinski poraz na Kosovem. Komaj porojeno povečano Srbijo je bil primoran braniti proti bratskemu izdajstvu in preko noči je zagrozil germanski furov, da uniči svobodo njegove Srbije za vedno.

Osvoboditelj ni klonil in klonil ni narod; družila ju je skupna ljubezen do rodne grude, majke Srbije.

Toda sivi sokol se je dvignil višje. Iz višine je zrl preko meja na severu in zapadu rodne brate ječeče v sponah tisočletnih suženjskih verig. Niso vezali bratov zgodovina in običaji, — tisoč let so dihovali pod tujim krovom, — toda vezala sta jih kri in govorica.

In junak si je rekel: To je ljudstvo od mojega naroda, to je naša kri. Svobodni naj bodo, — in svobodni smo!

Beli orel je priletel preko balkanskih planin in jaderno pregnal gavrana iz Posavja.

Dvignil se je še enkrat, da vidi delo osvobojenja, toda...

Mi smo svobodni, — a naš Petar Mrkonjić je mrtev.

Večnaja mu pamjat!

Užaljeni narod svobodne Jugoslavije pa klone glavo v tihem spoštovanju pred spominom na velikega osvoboditelja.

Skupno ljubezen do velike svobodne in jedinstvene domovine pa hoče odslej deliti v vzajemni zvestobi in bratski ljubezni s sinom pokojnega Mrkonjića — bratom Aleksandrom!

OKLIC VOJSKI IN MORNARICI.

Beograd, 17. avg. Naredba ministra za vojno in mornarico št. 37.413 od 16. avgusta t. l. vsej vojski in vojni mornarici:

Kralj vseh Srbov, Hrvatov in Slovencev, Nj. Veličanstvo Peter I. Karagjorgjević je umrl danes 16. t. m. ob 17.30 v svoji prestolnici v Beogradu. Na prestol je stopil po členu 56 ustave Nj. Veličanstvo kralj Aleksander. Plemenito srce sivega kralja, ki je bilo 77 let v nepresegljivi, enaki ljubezni za vsa tri plemena enokrvnega našega naroda,

je danes prenehalo biti. Njegova plemenita duša se je povspela v nebeške višine k Prestolu Najvišjega. Junaki, sinovi Šumadije, plakajte, ker je umrl prvi, najizvrstnejši sin Šumadije! Sinovi kršne Hercegovine in Črne gore, divne Dalmacije, trde Krajine in Bosne ponosne, plakajte, ker je umrl vaš osvoboditelj! Junaki, sinovi ponosne Hrvatske, dične Slovenije, rodovitne Slavonije, ravnega Srema, Bačke in Banata, plakajte, ker se je za vedno utrnila duša velikega kralja, ki vas je, vedno raz-

dvojene, združil v skupnem objemu! Junaki, vsi Srbi, Hrvati in Slovenci, točite solze, ker je izdahnul sivi, veliki kralj, ki je z vašimi dedi in očeti z nečudenimi mukami in v ljutih borbah s sovražniki ustvaril svobodo nove domovine vseh Srbov, Hrvatov in Slovencev. Zastavite svoje solze in molite Boga, junaki, za pokoj duše velikega kralja Petra I. Karagjorgjevića, in v splošni globoki žalosti vsega našega troimenega naroda se združite še trdnjše z njegovim naslednikom, Nj. Veličanstvom kraljem Aleksandrom Karagjorgjevićem! Svečan spomin in slava blagopokojnemu kralju Petru! Naj živi Nj. Veličanstvo kralj Aleksander! Podpis: Minister vojne in mornarice in častni pobočnik Nj. Veličanstva kralja general Zečević.

POGREBNE SVEČANOSTI.

Beograd, 17. avg. Državni odsek za pogreb Nj. Vel. kralja Petra je izdal nastopni program: 1. Smrt Nj. Vel. kralja se objavi v prestolnici s topovskimi strelji vsake četrt ure od šeste do osemnajste od časa smrti pa dokler se vlak s smrtnimi ostanki kralja ne odpelje v Topolo. Razen tega bodo v prestolnici in v vsej kraljevini zvonili zvonovi v cerkvah vsako uro po pet minut od 6 do 18 za ves čas do pogreba, v džamijah in sinagogah pa se bo objavljala smrt po obredu dotičnih ver. 2. Splošno narodno žalovanje se začne z današnjim dnem in se bo doba žalovanja objavila pozneje. 3. Smrtni ostanki Nj. Vel. kralja se bodo po balzimiranju in opremi prenesli 17. t. m. v saborsko cerkev, kjer bodo položeni od 18. do vstetega 21. avgusta. Častno stražo bodo tvorile vse komande, oblasti in zavodi beograjske posadke. 4. Ves čas od 18. do vstetega 21. t. m. bo v cerkev prost vstop v času od 8 do 12 in od 14 do 22. Vhod bo pri južnih vratih, izhod pa pri severnih vratih. 5. V ponedeljek, dne 22. t. m. se bo truplo Nj. Vel. kralja po cerkvenem opravilu slovesno prepeljalo iz saborske cerkve na železniško postajo, od tam pa z vlakom do Mladenovca in potem z avtomobilom v Topolo, kjer se bo položilo v družinsko rakev v kraljevi zaobljubljeni cerkvi na Oplencu.

KRALJ ALEKSANDER OBOLEL.

Beograd, 17. avgusta. (Presburo. Uradno.) Nj. Veličanstvo kralj Aleksander, ki se nahaja na Francoskem, je pred nekaterimi dnevi zbolel na slepiču. Ker stanje boleznin po nasvetu zdravnikov zahteva absolutni mir, se Nj. Veličanstvo ne bo moglo vrniti v domovino, da prisostvuje pogrebnim svečanostim kralja-očeta.

PRAGA ŽALUJE.

Praga, 17. avgusta. (Izv.) Povodom smrti našega kralja Petra je vsa Praga razobesila žalne zastave. Vsi listi prinašajo uvodne članke o kralju Petru. »Česke Slovo« piše: Žalost Jugoslovancev je tudi naša žalost in tudi žalost vseh onih, ki niso zvezani samo s političnimi interesi, ampak tudi s srci.

Gotovo pa je tudi, da je življenjska moč in zavednost naroda odvisna od socialnega položaja njegovih najširših mas. Zato pa je nujna potreba za nas, da se dvigne socialni položaj našega ljudstva tudi v krogu svoje narodnosti. Le na ta način se more doseči boljši in izdatnejši odpor proti navalu tužcev. Socializem in narodnost morata iti toraj roko v roki, treba je le smatrati socializem za socialno delo v našem narodu za naš narod.

Pomenki.

Čiščenje: Če hočeš postaviti na starem stavbišču novo poslopje, moraš poprej odstraniti ruševine in smeti.

Režim: Hišnik ni hiša in vlada ni država. Kdor hoče imeti hišo v dobrem stanu, bo vrgel slabega hišnika na cesto. Boj slabemu režimu pomeni korist države.

Kratek proces: I: Obtoženec, zagovarjaj se, obdolžen si raznovrstnih nemoralnih deliktov!

P: Prav rad, prosim obtožnice in dokazov...

I: Čisto nemogoče, obtožnica je uradna tajnost.

P: Brez obtožnice se pa žalibog zagovarjati ne morem.

I: Čisto vseeno... torej si obsojen! (Sledi eksekucija.)

Resnica: Izmed kričanja razgretih strank je težko razločiti glas resnice.

Revolucije so čisto nemogoče, če so vlade vedno pravične in neprestano čujejo s tem, da s času primernim reformami delujejo proti revoluciji in se ne upirajo toliko časa, dokler si ljudstvo najnujnejših zahtev samo ne izsili.

Večina: Ni bolj zopernega nego večina; kajti ona sestoji iz nekoliko krepkih borilcev, iz navihancev, ki se prilagodijo, iz slabičev, ki se asimilirajo in iz mase, ki slepo drvi, ne da bi se tudi najmanje zavedala, kaj da hoče.

Manjšina: Vse kar je velicega in smiselnega, se nahaja v manjšini. Bili so ministri, ki sta jim kljubovala ljudstvo in kralj, ki so pa kljub temu svoje velike načrte sami izvedli. Nikdar ne smemo misliti, da postane razsodnost kdaj popularna; strasti in čustva postanejo lahko popularna, toda pamet bo ostala vedno le last posameznih izvoljenih.

Vladanje: S kakšno pravico vladamo, tega ne vprašujemo — dovolj, da vladamo. Če ima ljudstvo pravico, da nam odstavi, za to se ne zmenimo — čuvamo se le, da ne pade v skušnjava in da tega ne stori.

Najboljša vlada: Katera vlada je najboljša? Ona, ki nas uči, kako naj se sami vladamo!

Neodgovorni elementi: Vsak državljani ima pravice in dolžnosti — torej tudi odgovornost. Neodgovorni so otroci, masa in norci.

Levo krilo: »Najnaravnejša bi bila koalicija med demokrati in NSS, ki so pravzaprav samo levo krilo demokratske stranke«...

Prijatelji, kako pa hočete jadrati samo z levim krilom, če je desno polomljeno?

Sama negacija: In kako hočete ustvariti treznejšo, resnejšo koalicijo iz strank, ki jih veže samo negacija?

Strokovni pregled.

Delavske zbornice.

Svoječasno je bila v Zagreb sklicana anketa, ki bi se imela baviti z ustrojem delavskih komor v Jugoslaviji. Do realizacije do danes še ni prišlo.

Delavskih komor (zbornic) je mnogo tipov, ali najdovršenejše so v Nemčiji.

Najstarejše komore so v Belgiji. Leta 1887 so v Belgiji po zakonu ustrojene »Conseils de l'industrie et du travail« (industrijski in obrtni sveti). V njih so bili enako zastopani delodajalci in delavci, kar je dovajalo do mnogobrojnih in nepotrebnih sporov. Njihova naloga je posredovanje v sporih glede dela in prednašanje mišljenja želji in predlogov socialno-političnega značaja državnim in komunalnim oblastim.

Holandske »Kamers vo arbeid«, (Komore dela), osnovane z zakonom leta 1897, istotako sestojijo iz enakega števila delodajalcev in delavcev. Njihovo delovanje je minimalno.

Na Francoskem so bile »Conseils du Travail« urejene v vsej naglici brez sodelovanja strokovnih organizacij in je ta naglica slabo uplivala na njihovo delovanje in so bile povsem brez moči, dokler niso bile uzakonjene l. 1904. Komora je razdeljena v toliko odsekov, kolikor vrst obrti je v dotičnem mestu. Vsak odsek ima sorazmerno članov, kolikor je pač močna dotična stroka obrti, število delavcev in delodajalcev pa je enako. Aktivno volilno pravico imajo stanovske organizacije in obrtna sodišča. Glavna naloga komor je dajati informacije, zasledovati socialno zlo, poročati oblastim, pomagati pri socialno-političnih raziskavanjih in končno staviti predloge za spremembo ali razširjenje kakega zakona v zaščito delavstva.

Italijanske »Camere del lavoro« in podobne švicarske niso faktično nikakšne delavske komore, ker so finančno navezane na pomoč občin.

V Srbiji so bile »Radničke komore« ustrojene l. 1908 z »zakonom o radnjama«.

Pobljže si je treba ogledati delavske komore v Avstriji in Nemčiji.

Obe državi imate poleg delavske tudi uradniške, Avstrija tudi časnikarske komore. Njihova naloga je ščititi interese onih, koje zastopajo, in to na vseh poljih javnega življenja. Njih glavni namen je torej sledeč:

a) Podajati oblastim in zakonodajnim činiteljem poročila, mnenja in predloge o urejanju delavskih odnošajev, zaščiti delavcev in nameščencev, o delavskem zavarovanju in posredovanju dela ter o vseh zadevah, ki se tičejo obrti, industrije, trgovine in prometa ki spadajo v interesno sfero delavcev in nameščencev, končno o stanovanjskih razmerah, o ljudski prehrani, narodnem zdravju, in izobrazbi teh slojev.

b) Izražati mnenje o osnovah posredovanih zakonov, o zakonih samih, in drugih predpisih, tičočih se delavcev in nameščencev.

c) Izražati mnenje o ustroju in organizaciji javnih zavodov in uredb, ki služijo pospeševanju obrti, industrije, trgovine in prometa.

č) Aktivno sodelovati pri obrtnih in gospodarskih upravnih oblastvih za povzdigo gospodarskega in socialnega položaja delavcev in nameščencev.

d) Pošiljati zastopnike v druge korporacije, ki se tičejo delavcev in nameščencev.

e) Vzdrževati vezi s strokovnimi zvezami delavcev in nameščencev.

f) Voditi statistiko o gospodarskem in socialnem položaju delavcev in nameščencev, o delavnih in plačilnih pogojih, o kolektivnih pogodbah, štrajkih, pokretih itd.

g) Skrbeti za gospodarsko in socialno povzdigo delavcev in nameščencev, zlasti za dosego kolektivnih pogodb za pobijanje nezaposlenosti, za posredovalnico dela, za primerna stanovanja, za povoljno hrano delavcev in njihovih obitelj, nadalje za izpolnjevanje higijskih predpisov v tvornicah in delavnicah potom posebnih nadzorstvenih organov, sestoječih iz strokovnjakov in delavcev.

Kompetenca delavskih komor obsega torej na kratko: delovne odnošaje, zaščito delavcev in nameščencev, socialno zavarovanje, posredovalnice dela, skrb za stanovanja, ljudsko prehrano, zdravstvo in izobrazbo delavcev in nameščencev, — problemi, ki so dobili posebno po vojni eminentno važnost. Tudi proizvodnja in trgovska politika spada v delokrog teh komor. S tem se daje delavcem in nameščencem možnost, da dajo inicijativno javnemu in zakonodajnemu življenju in postanejo eden izmed odločujočih činiteljev celokupnega narodnega življenja. Tako bi se

mesto negativnega kritiziranja oprijeli pozitivne politike in dobili zdrave vpogled v svet in življenje. Ne čutili bi se le kot parijske, ki morajo druge ubogati, nego kot ravnopraven in soodgovoren činitelj javnega življenja. To je vodilna misel, ki nas sili, da propagiramo tudi za našo državo delavske komore s čim najširšo kompetenco.

Mezdna pogodba s posebnim ozirom na kratkodobno obolenje delojemalca.

Sredi svetovne vojne je izšla v obliki ces. narebe z dne 19. 3. 1916., d. z. 69. takozvana tretja novela k obč. drž. zakonu, obsegajoča med drugim nova določila o mezdni pogodbi. Kakor je bilo v splošnem to naredbo kot korak k izpolnitvi in pojasnitvi dotedanjih predmetnih določb pozdraviti, vendar ni našla novela niti med delavstvom, kateremu je brezdvomno prinesla obsežne pravice, prijaznega odmeva. Izšla je pač preko parlamenta potom cesarske naredbe, potem ko je bila obravnana in sprejeta le v avstrijski gosposki zbornici. Na marsikaterem njenem določilu se opaža, da je ob njenem postanku pač sodelovala teoretična znanost, ne pa praktično življenje poslanske zbornice.

Toda niti po tej noveli nimamo enotnega prava o mezdni pogodbi, glede katere so že danes v prvi vrsti merodajni posebni zakoni, kakor VI. poglavje obrtnega reda, zakon o trgovskih pomočnikih, rudarski zakon, poselski red itd. Le, če in v kolikor ti zakoni in predpisi ne vsebujejo določb o mezdni pogodbi, veljajo določbe obč. drž. zakona v obliki omenjene cesar. naredbe. To stoji tudi v skladu z določbo 72. obrt. reda, ki pravi, da prihajajo glede razmerja med samostojnimi obrtniki in njih pomožnimi delavci subsidiarno, torej v drugi vrsti v pošteved predmetne določbe obč. drž. zakona.

V paragrafi 1154.—1174. uravnava sedaj ta zakon službeno razmerje med delodajalci in delojemalci. Določa pojem službene pogodbe, narekuje delavcu dolžnost, da mora pogojena dela tam opravljati in sicer samo ona dela, ki so po okolnostih prikladna in urejujejo dopolnost delavčeve pravice na izplačilo zasluzka. Ugotavlja dolžnost gospodarjevo, da izplača delavcu mezdo, četudi ni bil popolnoma zaposlen, česar seveda ni smel zakriviti delavec. Za obrtnika je dalje važna določba o končanju delovnega razmerja in o pravici delavca, glasom katere mu mora dati gospodar po odpovedi službe primeren čas prosto, da si more poiskati novo službo.

Vsega tega vendar ne bomo podrobneje obravnavali, ker nas pred vsem zanimajo določbe tega zakona glede slučajnih zaprek, radi katerih delojemalca (pomočnik, delavec, vajenec) ne more vršiti svojega posla. Ali mu je med obolenjem izplačevati mezdo? Ali se smejo odračunavati dajatve bolniške blagajne in rente nezgodne zavarovalnice od mezde?

Poglejmo, kaj določa v tem oziru zakon, ki razpravlja kočljivo zadevo v svojem § 1154. b! Ta slove:

»Delojemalec obdrži svojo pravico na plačilo, če je po najmanj štirinajst-dnevnem službovanju vsled bolezni ali nezgode zadržan primeroma kratko, a ne za teden presegajočo dobo opravljati svojo službo, ne da bi tega namenoma ali iz velike nemarnosti zakrivil. Isto velja, če je vsled drugih važnih, njegove osebe se tičočih vzrokov brez njegove krivde oviran na službovanju.

Zneske katere sprejema delojemalca za dobo zadržka na podlagi javno-pravnega zavarovanja, more delodajalec odtegniti z onim delom, ki odgovarja razmerju njegovega dejanskega prispevanja k skupnemu zavarovalnemu prispevku.

Ker obrtni red ne vsebuje nobene take določbe, velja ravno citirani § 1154. b. o. d. z. na polju obrtnega prava kot popolnoma novo pravo, dočim za trgovske pomočnike ne velja, ker urejajeta isto vprašanje §§ 8. in 9. zakona o trgovskih pomočnikih.

Zakon skuša torej utrditi delovno razmerje s tem, da pusti izplačevati mezdo, četudi delavec ne dela. S tem je kršeno načelo, da se mezda izplačuje samo pod sledečimi pogoji:

1. Delovno razmerje je moralo trajati pri istem gospodarju najmanj 14 dni.

2. Zapreka, radi katere je delavec izostal od dela je morala biti povzročena le po bolezni, nezgodi ali po drugih važnih, delavčeve osebo tičočih vzrokov.

3. Zadržka ni smel delavec namenoma, premišljeno ali z veliko nemarnostjo zakriviti.

4. Zadržek je smel trajati le primeroma kratko, en teden ne presegajočo dobo.

Obrtnik torej ne sme odtrgati mezde svojemu delavcu, ki radi navedenih vzrokov ne pride na delo. Istotako mu mora izplačati polno mezdo, če pod istimi pogoji delo zamudi.

Važni vzroki, radi katerih delavec izostane od dela, pa mora vzlic temu prejeti mezdo, so med drugimi: če je poklican na sodnijo za pričo ali stranko ali, če radi nabora ali vojaškega pregleda delo zamudi ali, če izostane od dela radi izvrševanja javno-pravnih funkcij, kakor kot prisednik obrt. sodišča, davčne komisije, načelstev zavarovalnih zavodov ali pri izvrševanju aktivne volilne pravice. Tako se mu mora tudi plačati mezda, če službo zamudi v slučaju obolenja žene, otrok ali drugih svojcev.

Na drugi strani more gospodar odtegniti delavcu mezdo, če je sam kriv odsotnosti od dela ali zamude. Ako se je v pretepu ali pijanosti poškodoval ali nakopal bolezen in izostal od dela, nima pravice na izplačilo mezde. Ravnotako, če mora odsedeti zaporno kazen. V teh slučajih je delavec pač sam zakrivil oviro, radi katere sploh ni ali ni pravočasno prišel na delo.

Če pa prejema za časa trajanja zadržka (bolezen, nezgoda) denarne dajatve od kake delavske zavarovalnice, to je, boleznijo od bolniške blagajne ali rento od nezgodne zavarovalnice, je delodajalec upravičen odtegniti od mezde oni del teh denarnih dajatev, katerega prispeva k zavarovanju. Ker delodajalec vplačuje v bolniško blagajno eno tretjino celotnega prispevka, more med boleznijo izplačano mezdo pod gori omenjenimi predpogoji skrajšati za eno tretjino boleznine, dočim more v slučaju celotno lečevno leto, ker plačuje delodajalec celoten nezgodno-zavarovalen prispevek iz svojega.

To vse velja, kakor že rečeno, le pri odsotnosti od dela, katera traja manj od enega tedna. Če traja odsotnost več kot en teden, je po splošni razlagi zakona izplačati mezdo za en teden. Nedopustno je tudi seštevati različne slučajne zapreke in odsotnosti pri enem gospodarju. Vzlic temu, da je že enkrat pri istem gospodarju izostal od dela, ima delavec še vedno pravico do izplačila mezde pri prihodnji manjši odsotnosti od dela.

Opozoriti pa je, da ta določba ni prisilno pravo (ius cogens). Po § 164. obč. drž. zak. se more namreč veljavo gori navedenega § 1154 b popolnoma ali za posamezne slučaje izključiti. Tako pogodbo more vsak delodajalec skleniti z delavcem ob vstopu v službo in ni treba da bi bila pismena. Ustni dogovor zadostuje. Izrecno določilo, da se izključuje veljavnost § 1154. b., se more sprejeti tudi v delovni red. Za one delavce, ki že služijo, velja tako določilo o delavnem redu samo, če vsak posamezni delavec soglaša s to novo določbo o delavnem redu.

Nadaljne določbe cesarske naredbe, o kateri razpravljamo, nalagajo posebno dolžnosti delodajalcem, kateri uporabljajo delojemalce, ko stanujejo z onimi v skupnem hiševanju. Te dolžnosti so omejene na skrb med boleznijo in obstojajo le za one delojemalce, ki niso podvrženi bolniškemu zavarovanju. Po obstoječem pravu so pa to le mestni in kmečki posli ter poljedelski delavci, obrtniki pa imajo za slučaj bolezni svoje delovne moči zavarovane. Vsled tega se s temi določbami ne bomo podrobno pečali.

Ker se pogosto ponavljajo pritožbe obrtnikov in industrijcev, da delavci s simulacijo povzročajo manjša obolenja, med katerimi dobivajo boleznino in polno mezdo, je bilo umestno opozoriti na tozadevna postavna določila, ki omogočajo delodajalcem, da v interesu razvoja, obrti in industrije izključijo vsako zlorabo tega privilegija.

